והא מעשים בכל יום. דדיינין דנין דכיון דאשתדוף בני חרי טריף ממשעבדי: פרדיסא. כרס: לעשר שנים. שיאכלנה עשר שנים ותחזור לבעלים בלא מעות דכתב ליה במשלם שניא אילין תיפוק ארעא דין

> יוהא מעשים בכל יום יוההוא גברא דמישכז יוהא מעשים בכל ליה פרדיםא לחבריה לעשר שנין וקש לחמש שנין ואתא לקמייהו דרבנן וכתבו ליה מירפא התם נמי אינהו הוא דאפסידו אנפשייהו כיון דהוו ידעי דפרדיסא עביד דקיש לא איבעי להו למיזבן אוהלכתא אישתדוף בני חרי טרפא ממשעבדי אמר אביי ינכסי ליך ואחריך לפלוני ועמדה וניסת בעל לוקח הוי ואין לאחריך במקום בעל כלום כמאן כי האי תנא הדתניא נכסי ליך ואחריך לפלוני ירד הראשון ומכר השני מוציא מיד הלקוחות דברי רבי רשב"ג אומר יאין לשני אלא מה ששייר ראשון ומי אמר אביי הכי סוהאמר אביי יאיזהו רשע ערום זה המשיא עצה למכור בנכסים כרשב"ג מי קאמר תינשא נשאת קאמר ואמר אביי נכסי ליך ואחריך לפלוני ומכרה ומתה הבעל מוציא מיד הלקוחות ואחריך מיד בעל ולוקח מיד אחריך ומוקמינן לכולהו בידא דלוקח מאי שנא מהא דתנן וחוזרות חלילה עד שיעשו פשרה ביניהן סהתם אית להו פסידא לכולהו הכא לוקח הוא דאית ליה פסידא אזל רפרם אמר לשמעתא קמיה דרב אשי מי אמר אביי הכי והאמר אביי נכסי ליך ואחריך לפלוני עמדה וניםת בעל לוקח הוי ואין לאחריך במקום בעל כלום א"ל התם דאמר לה כשהיא פנויה הכא דאמר לה כשהיא נשואה מאי קאמר לה אחריך ליקני בעל לא ליקני: וכן בעל חוב: יתנא וכן בעל חוב ושני לקוחות וכן אשה בעלת חוב ושני לקוחות:

הדרן עלך מי שהיה נשוי

אלמנה ייניזונת מנכסי יתומים ימעשה שלהן יואין חייבין ידיה בקבורתה יורשיה יורשי כתובתה חייבין בקבורתה: גמ' איבעיא להו ניזונת תנן או הניזונת תנן ניזונת תנן יוכאנשי גליל ולא סגי דלא יהבי לה או דלמא הניזונת תנן וכאנשי יהודה ואי בעו לא יהבי לה תא

מאי איצטריך למידק לעיל מדקתני יורשיה יורשי כתובתה איזוהי אלמנה שיש לה שני יורשין תיפוק ליה מדאינטריך למיתני הך בבא כלל וי"ל דאינטריך לאשמועינן אפיי היכא דלא שקלה אלמנה כתובה כגון דליכא אלא מטלטלי אינן חייבים בקבורתה ואע"ג דהשתא הוו כיורשי כתובתה כיון שאינה גובה אותה מהם:

ביזונת תנן וכאנשי גדיל בו'. הא לא מבעיא ליה היכי סתם תנא דמתני׳ ולענין הלכתה כמהן דהה אשכחן פלוגתה דרב ושמואל בהא לעיל שילהי נערה (דף נד. ושם) ועוד היכי פשיט בתר

. לכשנשאת בעל לוקח הוי ואחריך לפלוני הכי קא״ל אחריך לקני ולא בעל הלכך כשמכרה ללוקח ומתה הבעל מוציא מיד הלקוחות כדין כל אשה שמכרה (ללוקח) נכ״מ בחיי בעלה שהבעל מדציא מיד הלקוחות משום דהוא לוקח ראשון ואחריך יבוא ומוציא מיד הבעל דהא אמר לה אחריך ליקני בעל לא ליקני ולוקח יבוא ומוציא מיד אחריך כרשב״ג דאמר אין לאחריך במקום לוקח כלום ומוקמינן להו בידא דלוקח שאם יבא עוד הבעל להוציאם מיד הלוקח אין ב״ד נזקקים לו שאין הפעם הזאת דומה לראשונה שמתחלה כשנכנס להם ידי היה מכרות האשה יכול הבעל לטעון אני קניתי ראשון אבל בפעם הזאת שהוציאן הלוקח מיד אחריך שלא היי הבעל לוקח זה מכח מכירות האשה יכול הבעל להוציאן מיד הלוקח ול"א שיחזרו חלילה כדתנן במתני משום דלוקח הוא דא"ל פסידא זוכה אצלה בדין אין ב"ד נזקקין לבעל להוציאן מיד הלוקח ול"א שיחזרו חלילה כדתנן במתני משום דלוקח הוא דא"ל פסידא דיהיב זוזי אבל בעל ואחריך לא יהבו זוזי אבל במתני׳ דכלהו אית להו פסידא כלן שרין וצריכים לעשות פשרה ביניהן. ומכאן

בלח כסף: וקש. הזקין: חיהו אפסיד אנפשיה. לוקח שלקח שדה

מיד זה שמשכן כרם זה באחריות לאוכלו י׳ שנים: עביד דקיש. והדר מלוה על הלקוחות: נכסי ליך. ח אמר לפנויה נכסי ליך ואחריך לפלוני: כי החי תנח. כר"ש דחמר מכירתו מכירה: ואמר אביי נכסי ליך כו'. לקמן מוקי להא שמעתא ש בתרייתא בחומר לנשוחה: הבעל מוליה מיד הלוקה. אם בא לדון עמו יכול הוא לוכות בדין שהוא לוקח ראשון: ואחריך. יכול להוליא מיד הבעל דכי אמר אביי אין לאחריך במקום הבעל כלום שנתן לה כשהיא פנויה וניסת אבל באומר לנשואה ה"ק לה אחריך ליקני בעל לא ליקני: ולוקה מיד אחריך. כר"ש דאמר דמכירת הרחשון מכירה: ומוקמינן לה בידה דלוקח. אין ב"ד מקקין י [בפעם הואת אם בא להוליאן מיד הלוקח שאין הפעם הזאת דומה לראשונה מתחלה שנכנס להם לוקח זה מכח מכירת האשה ומיד האשה יכול הבעל לטעון אני לקחתי ראשון אבל בזו שהוליאן מיד אחריך שאין הבעל זוכה אללו בדין אין בית דין נוקקין] לבעל כדהחמר טעמיה לקמיה: וכן בעל חוב ושני לקוחות. ראובן נושה בשמעון מנה ולו שתי שדות ומכרו לשנים זו בחמשים וזו בחמשים וכתב ב״ח ללוקח שני דין ודברים אין לי עמך ב״ח נוטל מיד הראשון וכאן אין לומר הנחתי מקום שתגבה הימנו שהרי חובו כנגד שתיהן ולוקח ראשון מוליא מיד השני וב״ח חחר ומולים אף זו מן הראשון ולוקח שני מב״ח וחוזרין חלילה עד שיעשו פשרה: וכן חשה בעלת חוב. שהיה לה חוב כתובתה על בעלה ומכר שתי שדותיו לשנים ואין בשניהם אלא כדי כתובתה וכתבה לשני דין ודברים אין לי עמך האשה מוליאה מיד לוקח ראשון והוא מן השני יוהאשה מן

הראשון והשני מן האשה ולוקח ראשון מיד השני וחוזרין חלילה:

הדרן עלך מי שהיה נשוי

ניזוכת. אין הייבין אלמנה בקבורתה. אם מתה שהרי יורשיה גובין כתובתה מיורשי הבעל ועליהן לקוברה שהרי בעלה תחת כתובתה חייב בקבורתה ל עכשיו שאינו יורשה היא מקבור עלמה: גמ' אנשי גליל היו כותבין את תהא יתבת בביתי ומיתזנא מנכסי כל ימי מיגר ארמלותיך בביתי: אנשי יהודה היו כותבין עד שירלו היורשין ליתן ליך כתובתיך לפיכך אם רלו היורשין נותנין לה כתובתה ופוטרין אותה: הניזונת תנן. והכי קתני אלמנה הניזונת מנכסי יתומים מעשה ידיה שלהם כל זמן שהם רולים לזונה:

הכי מדשמואל הא שמואל פסק לעיל כאנשי גליל אלא נראה לי הכי פירושו ניזונת חנן וכאנשי גליל שהיא ניזונת על כרחן של יתומין והלכך מעשה ידיה שלהן אבל לאנשי יהודה שמדעתם ניזונת ויכולין לסלקה אין מעשה ידיה שלהן או הניזונת תנן וכאנשי יהודה דאפילו לאנשי יהודה דאי בעו לא יהבי לה אפ״ה מעשה ידיה שלהן. מ״ר:

יכתן אי היהודיל קי סקוב שהרי חובו שהרי חובו שהרי חובו כנגד שתיהן ולוקח ב' מב״ח וחוור חלילה עד שיעשה פשרה ביניהן ואם רוצה לוקח שני מתפשר עם לוקח א' ולא יהי' לב״ח כלום שהוא אומר לו התפשרי עמי ואל תטרוף השדה מידי שאם תטרף אותה סוף שיבוא ב"ח ויטרפנה ממך ועלי אינו יכול לבוא אם יתפייס עמו לוקח א' במעות אין לו לבע"ח כלום וכן אשה ב"ח שהיה לה חוב כתובתה על בעלה ומכר ב' שדותיו לשנים ואין בשתיהן אלא כנגד כתובתה וכתבה לב' דו"ד אל"ע האשה מוציאה מיד לוקח א' והוא מן הב' והאשה מן הא' והשני מן האשה ולוקח א' מן הב' וחוזרת חלילה עד שיעשו פשרה ביניהן: אלמנה נוונית מנכסי יתומים ומעשה ידיה שלהן ואינן חייבין בקבורתה יורשי יורשי כתובתה חייבים בקבורתה. פי אחרי שהן זנין אותה הן זוכים במע"י כמו שהיתה עושה לבעל שתקנו מזונות תחת מע"י ואין חייבים בקבורתה שאחרי מותה באין יורשי/ ותובעים כתובתה מן

א) [סוכה מד. וש"נ], ב) [ע" ב"מ קט:], ג) ב"ב קלו. [סוטה כא:], ד) סוטה קה: [פופט כמו] דו פופט כא: ב"ב קלו. קעד: [ערכין כג.], ה) [עי' תוס' ב"ב כג.], ה) [עי' תוס' ב"ב קלט: ד"ה התס], ו) לעיל מג. פא. ז) ולעיל נב:ז. ת). ב"ל לקמן מוקי לה בשמעתין אמר לפנויה כו'. רש"ל, ע) ל"ל בתרייתה לש כ, ש) ליל פנוריינום דאביי באומר לנשואה. רש"ל, י) נ"י כ"י, ד) [ל"ל

והאשה חוזכת ומוליאה אף

רש"ל],

זו מן הראשון והשני

האשה וכו׳. רז () [לעיל מז:],

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה וכן כו' דאין לשניה. נ"ב עייו בב"ח סי"

מוסף רש"י

איזהו רשע ערום. המתעבר על ריב לא לו איזהו ומבטל מחשבת ואחריך לא היה שאמר נכסי לך שחמר נכסי כך וחחריך לפלוני, וברלונו לא היה ראשון מוכר לאחרים להפסיד אחריך, ערום דמכל מקום מצליח הוא ומה שעשה עשוי, שהנותן לא מיחה בשעת המתנה כרשב"ג דאמר אם ראשון ומכר מה שעשה עשוי, כי אין לאחריך אלא מה שישייר ראשון והרי לא שייר לו כלוס (רשב"ם ב"ב

קעד:) הדר**ן עלך מי** שהיה **נשוי**

אלמנה ניזונת מנכסי יתומים. דהאי נמי תנאי כתובה הוא את תהא יתבא בביחי וחיחזנה חנכחי כל מי מיגר ארמלותיך (לעיל nk.)•

תוספות רי"ד (המשך) מוכח דמודה בפירקן בכותב לאשתו דו״ד א״ל בנכסייך בחייך ובמותך דקאמר ת"ק שאם מתה . אינו יורשה ורשב"ג אמר עמש"ב ותנאו בטל במנהג שאנו מתנים שאם תמות האשה כלא כנים שתחזור הנדוניא ליורשי אבי׳ שהתנאי קיים דע"כ לא קאמר רשב"ג אלא בנ"מ דממילא נפל לה אבל היכא דדעת אחרת מקנה דעת המקנה דהא אביי

הרא ררשר"ג מ"ל ואמר . ליקני: וכן ב״ח וכן אשה וב״ח. תנא וכן ב״ח וב׳ לקוחות וכן אשה ב״ח וב׳ לקוחות פי׳ ראובן ים יקייווי כ יאובן לוה משמעון מנה ולו שתי שדות ומכרן לב׳ לקוחות זו בנ' וזו בנ' וכ' . ב״ח ללוקח ב׳ דו״ד א״ל וכאן א"ל הנחתי לך מקום לו א מיי פי״ט מהלי מלוה ולוה הל' ב סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי

צה:

ומוקמינן לכולהו בידא דלוקח. תימה מעיקרא נמי נוקמיה

מוליא מיד הלוקח ואחריך מיד הבעל ולוקח מיד אחריך ואמר ר' דנפקא

מינה כשיוליא הבעל מיד הלוקח תחלה אם יעשה פשרה בינו לאחריך

יפסיד הלוקח ואין נראה לי דא"כ

הא דפריך מאי שנא מהא דתנן ומשני

התם אית להו פסידא לכולהו הכא

לוקח הוא דאית ליה פסידא מה הועילו

חכמים בתקנתם כיון דמלי למיעבד

פשרה בעל ואחריך ויפסיד הלוקח אלא נראה לי דלאו דוקא קאמר

שיוליה הבעל מיד הלקוחות אלה

מתוך שאם היה מוליא הבעל מיד

הלוקח היה אחריך מוליא מיד הבעל

ולוקח מיד אחריך מעיקרא נמי

מוקמינן ליה בידא דלוקח משום דאית

ליה פסידא ולא יוכל בעל להוליא מידו:

ובן בעל חוב ושני לקוחות וכן

איצטריך למיתני כל הנך גוונא וי"ל

דלריכי דאי מקמייתא הוה אמינא

הראשונה מוליאה מיד השניה כיון

האין לשניה כל כך פסידא שתוכל

לגבות מבעלה ושיעבודה של רחשונה

קודם ובדין הוליאה אבל בעל חוב

מלוקח לא ואי אשמעינן בעל חוב

מלוקח כדי שלא תנעול דלת בפני

לווין אבל אשה בעלת חוב מלוקח לא

להכי לריכי כולהו:

הדרן עלך מי שהיה נשוי

מעשה ידיה שלהן.

אשה. יש לתמוה אמאי

ביד הלוקח אפוכי מטרתא למה לי דאמר הבעל

קיא סעיף יב [וברב אלפס גיטין פ״ה ד' קסח]: לח ב מיי' פי״ב מהלי זכיה הל' יב טוש"ע ח"מ סי' רמח סעי' וטוש"ע אה"ע סי' סעיף ב [וברב אלפס ב"ב

סעיף כ ווכוב מנפט כ כ פ"ח דף רכן: למ ג מיי" שם הלי ג טב שיסה שיבוט יטוש"ע ח"מ שם סע"ה: מד מיי שם הלי ט מוש"ע ח"מ שם סעיף ג: מא ה מיי שם הלי יב

מב ש"מה ש"בוט מלוה ולוה הל' ח סמג עשין לד טוש"ע ח"מ

סי קיח סעיף ב: ז מייי פי״ח מהלי אישות הלי א סמג עשין מח ולאוין פא טוש״ע לפון מורומון כמ פניף ג: אה"ע סימן לג סעיף ג: ב ח מיי' שם הל' ו סמג שם טוש"ע אה"ע סי נה סעי א:

אה"ע סי' לד סעיף ז: ד י מיי' וסמג שם טוש"ע :לה"ע סי פט סעיף ד

תוספות רי"ד

אלא מזו אינו גובה משאר נכסים: אמר אביי נכסיי לך ואחריך לפלוני ועמדה אלמנה ניזונת מנכסי יתומים . ונשאת בעל לוקח הוי ואין פי׳ בעודה פנויה א״ל וכיון גרסי׳ בלא וי״ו דאי גרסי׳ ומעשה ידיה שנשאת בעל לוקח הוי שלהן בוי"ו היכי מבעיא ליה בגמ' אי רבעל שויוהו רבנן בנכסי ניזונת תנן אי הניזונת תנן על כרחך אשתו כלוקח כמאן כי ניוונת תנן מדקתני ומעשה ידיה שלהן. אשונו כלוקוו כמאן כי האי תנא דתניא נכסיי לך ואחריך לפלוני וירד הא׳ מ״ר: וֹאֵין חייבין בקבורתה. וֹא״ת ומכר ואכל הב׳ מוציא פשיטא דהא בעל גופיה לא מיחייב ומכר ואכל הב' מוציא מיד הלקוחות דברי ר' רשב"ג אומר אין לב' אלא מה ששייר הא' פי' אלמא היכא דמכר מכרו בקבורתה היכא דלא ירית כתובתה דקי"ל קבורתה תחת כתובתה וי"ל דהיא גופה קמ"ל מתני' דקבורתה קיים ואין לשני כלום ה"נ תחת כתובתה דאכתי לא שמעי׳ ליה . כשנשאת כאילו מכרתן לו דמי ואין לאחריך במקום בעל כלום: ומי אמר אביי בשום מהום במשנה מיהו תימה הא דלא קתני ואין חייבין בפרקונה ואי הכי והאמר אביי איזהו משום דבעי למיתני יורשי כתובתה למכור בנכסים כרשב"ג חייבין בקבורתה הא נמי פשיטא אלא ומהדר מי קאמר תנשא נשאת קאמר: ואמר אביי מי יקברנה וכי תימא ביבמה אתא לאשמועינן דיורשי כתובתה חייבין נכסיי לך ואחריך לפלוני ימכרה ומתה הבעל מוציא בקבורתה ולא יורשי נכסי מלוג א"כ ומכו הדמונה הבעל מוציא מיד הלקוחות ומ״ש מהא דתנן וחוזרות חלילה עד . שיעשו פשרה ביניהם התם שינשו פשרוד בירום וווגם אית פסידא לכלהו הכא לוקח הוא דא"ל פסידא אזל רפרם אמר לשמטחיי קמי׳ דר״א ומי אמר אביי הכי והאמר אביי נכסיי לך ואחריך לפלוני ועמדה ונשאת בעל לוקח הוי ואין . לאחריך במקום בעל כלום א"ל התם דא"ל כשהוא א"ל ההנט הא"ל כשההא פנוי' הכא דא"ל כשהיא נשואה מאי קא"ל אחריך ליקני. בעל לא ליקני.

דא"ל כשהיא פנוי' והלכך